

Datacenter Industrien
Vendersgade 74B
7000 Fredericia

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København

Fredericia, d. 28/07/26

HØRINGSSVAR TIL LOVFORSLAG OM PRIORITERING AF NETTILSLUTNING – DATACENTER INDUSTRIEN (J.NR. 2025-18079)

INDLEDNING

Datacenter Industrien (DDI) takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om fremme af vedvarende energi vedrørende prioritering af nettilslutning og hensigtsmæssig tilslutning til elnettet.

DDI repræsenterer den danske datacenterbranche og en bred værdikæde af virksomheder, der udvikler, ejer, driver og leverer digital infrastruktur i Danmark. Datacentre udgør en central del af den digitale infrastruktur og understøtter blandt andet cloud-tjenester, kunstig intelligens, kvanteteknologi, forskning, cybersikkerhed, den offentlige sektor og erhvervslivets digitale udvikling.

DDI støtter intentionen om at prioritere knappe netressourcer. Vores bemærkninger vedrører derfor ikke behovet for prioritering, men hvordan prioriteringsmodellen udformes, så den bliver operationel, objektiv og skaber forudsigelige rammer for investeringer.

DDI efterspørger ikke særbehandling af datacentersektoren, men en model, hvor projekter vurderes ud fra objektive og dokumenterede kriterier frem for sektor alene. Projekters konkrete egenskaber, herunder modenhed, netvenlighed og dokumenterede systembidrag, bør derfor tillægges større vægt i prioriteringen.

DDI's bemærkninger fokuserer på overordnede forhold, som efter brancheforeningens vurdering er afgørende for en velfungerende prioriteringsmodel. **Bilag A** og **B** uddyber de tekniske forhold vedrørende henholdsvis samfundskritiske funktioner og datacentres bidrag til energisystemet.

1. PRIORITERINGSMODELLEN BØR BYGGE PÅ ET RETVISENDE BILLEDE AF DEN FAKTISKE EFTERSPØRGSEL

Lovforslaget bygger på en antagelse om en meget stor efterspørgsel efter netkapacitet. DDI finder det afgørende, at prioriteringsmodellen baseres på den faktiske og forventede efterspørgsel frem for den samlede reservationskø. Den offentlige debat har i høj grad taget udgangspunkt i ca. 17 GW ansøgt datacenterkapacitet.

Dette tal afspejler imidlertid den samlede kø og ikke nødvendigvis den faktiske udbygning. DDI's markedsanalyse (2026) estimerer et behov på omkring 1,2 GW installeret datacenterkapacitet frem mod 2030, og datacenterprojekter udvikles typisk etapevist over en længere årrække.

DDI anbefaler:

- at prioriteringsmodellen bygger på modne og dokumenterede projekter
- at etapevis udbygning indgår i vurderingen af kapacitetsbehov
- at der skabes større transparens om køens modenhed og den forventede udbygning

2. PRIORITERINGSMODELLEN MÅ IKKE SKABE INVESTERINGSUSIKKERHED

Investeringer i digital infrastruktur er langsigtede og kapitalkrævende og planlægges ofte 10-20 år frem. Stabilitet og forudsigelighed i de regulatoriske rammer er derfor afgørende for investeringsbeslutninger.

DDI vurderer, at lovforslaget på en række områder skaber usikkerhed om de fremtidige rammevilkår, herunder gennem uklare definitioner, kriterier, administrative skøn og håndteringen af eksisterende projekter. Det kan svække Danmarks konkurrenceevne og gøre det vanskeligere at tiltrække investeringer, som understøtter digitalisering, kunstig intelligens, Europas ambitioner om digital suverænitet, og den grønne omstilling.

Dette gælder særligt for datacenterprojekter, som typisk udvikles etapevist over mange år. Hvis aktivering af allerede planlagt og reserveret kapacitet på et senere tidspunkt behandles som en ny ansøgning, skaber det betydelig usikkerhed om de investeringsforudsætninger, som projekterne oprindeligt blev etableret på.

En høj grad af investeringssikkerhed er ikke alene vigtig for datacenterbranchen, men også for de mange virksomheder, offentlige myndigheder og samfundskritiske funktioner, der er afhængige af moderne digital infrastruktur.

DDI bemærker i den forbindelse, at ministeriet selv i lovforslagets bemærkninger (pkt. 2.1.3) anerkender, at den foreslåede disponering af allerede tildelt kapacitet »i visse situationer efter en konkret vurdering vil kunne have karakter af ekspropriation«. DDI finder, at denne usikkerhed bør afklares, inden loven vedtages, og ikke overlades til efterfølgende konkrete vurderinger og eventuelle erstatningssager.

DDI anbefaler:

- at lovforslaget skaber større klarhed om centrale kriterier og processer
- at prioriteringsmodellen udformes med fokus på langsigtet forudsigelighed og investeringssikkerhed

- at Danmark fortsat tilbyder konkurrencedygtige rammevilkår for investeringer i digital og grøn infrastruktur
- at eksisterende investeringer, modne projekter og den etapevise udbygning af allerede planlagte projekter sikres gennem klare overgangsregler, så aktivering af allerede planlagt og reserveret kapacitet som udgangspunkt ikke behandles som en ny ansøgning
- at der forud for lovens vedtagelse foretages en uafhængig juridisk vurdering af, om og hvornår disponering af allerede tildelt kapacitet vil udgøre ekspropriation efter grundlovens § 73, herunder af hvordan en eventuel erstatning skal opgøres
- at det præciseres, hvordan anmodninger, der allerede indgår i den nuværende tilslutningskø, overføres til den nye prioriteringsmodel, og at loven tildeles en rimelig implementeringsperiode forud for ikrafttræden, frem for ikrafttræden dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende

3.EN OPERATIONEL DEFINITION AF SAMFUNDSKRITISKE FUNKTION

DDI støtter, at samfundskritiske funktioner kan tillægges særlig vægt i prioriteringsmodellen. Lovforslaget giver imidlertid ikke en tilstrækkelig klar definition af, hvad der forstås ved samfundskritiske funktioner, eller hvordan dette skal dokumenteres og administreres i praksis.

Det fremgår f.eks. ikke, hvilke funktioner der omfattes af begrebet, hvordan datacentre med både samfundskritiske og øvrige digitale tjenester skal vurderes, eller hvilke kriterier der afgør, hvornår et datacenter kan anses for at understøtte samfundskritiske funktioner.

Moderne cloud- og colocation-datacentre understøtter mange forskellige kunder og digitale tjenester på den samme delte infrastruktur. Samfundskritiske og øvrige tjenester drives side om side, og workloads flyttes løbende mellem servere og datacentre.

Lovforslaget giver ikke klarhed over, hvordan et datacenter skal klassificeres, hvis det både understøtter samfundskritiske og øvrige digitale tjenester.

For mange datacenterprojekter fastlægges de endelige kunder og workloads først, når der er sikkerhed for nettilslutning og projektets realisering. Krav om at dokumentere samfundskritiske funktioner allerede på ansøgningstidspunktet kan derfor være vanskelige at opfylde i praksis og risikerer at skabe en cirkulær problemstilling, hvor netadgang forudsætter kunder, mens kunder forudsætter sikkerhed for netadgang.

En definition, der ikke kan dokumenteres og administreres operationelt, skaber usikkerhed for både myndigheder og virksomheder og risikerer at modarbejde lovforslagets formål.

Se **Bilag A** for en nærmere beskrivelse af de tekniske og administrative udfordringer ved klassificering af moderne cloud-infrastruktur.

DDI anbefaler derfor, at definitionen og den praktiske administration af samfundskritiske funktioner præciseres i dialog med branchen.

DDI anbefaler:

- at definitionen af samfundskritiske funktioner præciseres i lovgrundlaget
- at vurderingen tager udgangspunkt i de funktioner og tjenester, infrastrukturen understøtter frem for en statisk fysisk opdeling
- at dokumentationskrav og administrative procedurer udformes, så de kan administreres objektivt, ensartet og uden unødige administrative byrder
- at branchen inddrages i udarbejdelsen af en operationel, administrerbar og teknologineutral model

4.NETVENLIGHED BØR DEFINERES OG KUNNE DOKUMENTERES

DDI støtter, at netvenlighed indgår som et centralt prioriteringskriterium. Lovforslaget indeholder imidlertid ingen nærmere definition af begrebet netvenlighed, og det fremgår, at kriterierne først skal fastlægges efter lovens vedtagelse. Det betyder, at investeringer og projektudvikling i en årrække vil skulle planlægges på baggrund af kriterier, som endnu ikke er fastlagt. DDI vurderer derfor, at kriterierne for netvenlighed bør være klare, objektive og fastlagt ved lovens ikrafttræden.

Lovforslaget giver samtidig ikke klarhed over samspillet mellem netvenlighed og samfundskritiske funktioner. Digitale infrastrukturer, der understøtter samfundskritiske funktioner, kan have begrænsede muligheder for at tilbyde samme grad af fleksibilitet som øvrige forbrugere på grund af krav til opetid, robusthed og forsyningssikkerhed.

Det bør derfor præciseres, hvordan disse hensyn vægtes i prioriteringsmodellen, så kriterierne kan anvendes konsistent og ikke utilsigtet modarbejder lovforslagets ambition om at prioritere samfundskritiske funktioner.

Klare og kendte kriterier vil skabe større forudsigelighed for både myndigheder og investorer og samtidig styrke incitamentet til at udvikle løsninger, der understøtter elsystemet.

DDI anbefaler:

- at netvenlighed defineres i lovgrundlaget eller den tilhørende bekendtgørelse
- at kriterierne offentliggøres ved lovens ikrafttræden

- at vurderingen baseres på objektive og dokumenterbare forhold
- at centrale prioriteringskriterier fastlægges i lov eller bekendtgørelse frem for alene gennem administrativ praksis
- at samspillet mellem netvenlighed og samfundskritiske funktioner præciseres, så kriterierne kan anvendes konsistent og forudsigeligt
- at branchen inddrages i udarbejdelsen af kriterierne
- at netvenlighed operationaliseres gennem objektive og målbare kriterier, f.eks. en pointbaseret model, der begrænser administrativt skøn og letter en ensartet sagsbehandling

5. PRIORITERINGSMODELLEN BØR BELØNNE PROJEKTER, DER BIDRAGER TIL ENERGISYSTEMET

Lovforslaget prioriterer i dag primært adgangen til knap netkapacitet. DDI vurderer, at prioriteringsmodellen samtidig bør skabe incitament til investeringer, som aktivt styrker energisystemet. Projekter med dokumenterede bidrag til energisystemet bør vurderes på baggrund af objektive og teknologineutrale kriterier frem for alene deres sektor eller anvendelse.

Moderne datacentre kan blandt andet bidrage med fleksibelt elforbrug, energilagring, overskudsvarme og langsigtede elkøbsaftaler (PPA'er), som understøtter investeringer i ny vedvarende energiproduktion. Disse bidrag bør indgå som en del af den samlede vurdering af et projekts samlede samfundsværdi.

Se **Bilag B** for en nærmere beskrivelse af datacentres dokumenterede bidrag til energisystemet gennem blandt andet PPA'er, overskudsvarme og fleksibilitet.

En prioriteringsmodel, der belønner dokumenterede systembidrag, vil samtidig skabe incitament til investeringer, der understøtter både energisystemet, den grønne omstilling og Danmarks digitale konkurrenceevne.

DDI bemærker, at en prioriteringsmodel baseret på objektive, gennemsigtige og teknologineutrale kriterier vil være bedst i overensstemmelse med de grundlæggende principper i EU's elmarkedsregulering om proportionalitet, objektivitet og ikke-diskrimination.

DDI vurderer desuden, at flere af de sektorer og projekter, som indgår i prioriteringsmodellen, i praksis er gensidigt afhængige. Datacentre kan f.eks. understøtte udbygningen af vedvarende energi gennem langsigtede PPA-aftaler, ligesom fleksibilitetsløsninger og energilagring ofte udvikles i samspil med store elforbrugere.

En prioriteringsmodel bør derfor også kunne afspejle dokumenterede systemmæssige sammenhænge frem for alene at tage udgangspunkt i sektorplacering.

DDI anbefaler:

- at projekters dokumenterede bidrag til energisystemet indgår som et centralt prioriteringskriterium
- at prioriteringen baseres på objektive, gennemsigtige og teknologineutrale kriterier frem for sektor
- at fleksibilitet, energilagring, overskudsvarme, PPA'er og øvrige dokumenterede systembidrag tillægges vægt
- at prioriteringsmodellen udformes i overensstemmelse med EU-rettens principper om proportionalitet, objektivitet og ikke-diskrimination
- at selvstændige energilageranlægs placering i kategori 3 genovervejes, så reguleringen ikke modvirker investeringer i fleksibilitet og lagringskapacitet

6. PRIORITERING BØR SUPPLERES MED LØSNINGER, DER ØGER KAPACITETEN OG STYRKER ENERGISYSTEMET

DDI anerkender behovet for en prioriteringsmodel i en periode med begrænset netkapacitet. Prioritering alene løser imidlertid ikke den grundlæggende udfordring med stigende efterspørgsel efter elinfrastruktur. På længere sigt bør prioriteringsmodellen derfor suppleres med initiativer, der både øger den tilgængelige kapacitet og sikrer en mere effektiv udnyttelse af det eksisterende elnet.

DDI har tidligere fremlagt et løsningskatalog med konkrete forslag til, hvordan netkapaciteten kan udnyttes mere effektivt gennem blandt andet fleksibilitet, etapevis udbygning, lokal energiproduktion og alternative tilslutningsmodeller.

Derudover vurderer DDI, at prioriteringsmodellen bør tage udgangspunkt i, at projekter kan opnå nettilslutning, hvor der er tilgængelig kapacitet. Prioriteringsmekanismer bør alene bringes i anvendelse, hvor der reelt er kapacitetsmangel.

For allerede indgåede tilslutningsaftaler bør eventuelle ændringer i kapacitetsprofilen alene ske på frivillig basis og gennem aftaler, der respekterer projektets dokumenterede ramp-up-plan og allerede foretagne investeringer.

DDI anbefaler:

- at prioriteringsmodellen indgår som en del af en bredere strategi for udbygning og effektiv udnyttelse af elnettet, herunder gennem løsninger som direkte linjer, "Bring Your Own Power", fleksible nettilslutninger og andre alternative tilslutningsmodeller

- at prioriteringsmodellen ikke begrænser grundlaget for den langsigtede planlægning og udbygning af elnettet, og at udskudte eller fremtidige kapacitetsbehov fortsat indgår i netudviklingen
- at der etableres en tidligere og mere struktureret dialog mellem projektejere, netselskaber og Energinet samt et løbende opdateret og offentligt tilgængeligt overblik over ledig og planlagt netkapacitet for at styrke transparens og investeringsforudsigelighed
- at der skabes rammer, som understøtter investeringer i fleksibilitet, energilagring og sektorkobling, og at midlertidige eller ikke-faste nettilslutninger tilbydes som alternativ til afslag, hvor det er teknisk muligt
- at der etableres en frivillig model for tranchevis aktivering og midlertidig frigivelse af kapacitet, som respekterer projekters dokumenterede ramp-up-planer og allerede foretagne investeringer
- at prioriteringsmodellen evalueres efter en fastsat periode (f.eks. 3-5 år), og at branchen inddrages i det videre arbejde med udviklingen af modellen og de tilhørende løsninger

DDI vedlægger desuden brancheforeningens tidligere fremlagte løsningskatalog, som indeholder konkrete forslag til en mere effektiv udnyttelse af netkapaciteten og understøtter flere af anbefalingerne i dette høringssvar.

DDI ser positivt på regeringens ambition om et tværministerielt arbejde om datacentres nettilslutning og opfordrer til, at arbejdet igangsættes hurtigst muligt med inddragelse af branchen.

7.KATEGORI 4 BØR AFGRÆNSES VED OBJEKTIVE OG TEKNOLOGINEUTRALE KRITERIER – IKKE VED SEKTORBETEGNELSE

Lovforslagets bemærkninger til § 24, stk. 7, angiver, at kategori 4 ved den første udmøntning forventes at omfatte datacentre, bl.a. med den begrundelse, at datacentre "typisk ikke er geografisk bundne". DDI finder denne begrundelse problematisk. Mange datacenterprojekter – herunder edge- og latenstidsfølsomme anlæg – er netop geografisk bundne af hensyn til deres funktion, og en generel antagelse om det modsatte kan ikke lægges til grund for at placere en hel sektor i den laveste prioriteringskategori.

Det er samtidig en gennemgående præmis i lovforslaget, at prioriteringen skal ske efter objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, jf. elmarkedsdirektivets artikel 6, og at kategoriseringen ikke må bero på sektor alene.

Når bemærkningerne til loven alligevel udpeger én bestemt sektor som eksempel på kategori 4, opstår der en indre uoverensstemmelse mellem lovforslagets princip og dets konkrete anvendelse, som DDI vurderer bør rettes – både af hensyn til retssikkerheden og af hensyn til forslagets overensstemmelse med elmarkedsdirektivet.

Denne tilgang understøttes desuden af internationale erfaringer og anbefalinger. EU-Kommissionen anbefaler, at prioriteringsordninger for nettilslutning udformes på baggrund af objektive, gennemsigtige, proportionale og ikke-diskriminerende kriterier. Tilsvarende har den hollandske energiregulator (ACM) udviklet en prioriteringsmodel, hvor projekter kan prioriteres ud fra dokumenterede systembidrag – f.eks. netaflastning ("congestion softeners") – samt samfundskritiske funktioner og grundlæggende samfundsbehov frem for en generel sektorinddeling. DDI vurderer, at disse principper i højere grad understøtter lovforslagets egne målsætninger om objektivitet og ligebehandling.

DDI anbefaler i stedet, at kategori 4 afgrænses ud fra objektive og målbare kriterier – f.eks. projektets dokumenterede netpåvirkning, fleksibilitet, geografiske nødvendighed og øvrige systembidrag – som kan anvendes ens for alle større elforbrugere uanset sektor.

DDI anbefaler:

- at kategori 4 afgrænses ved objektive, målbare kriterier (f.eks. effekttræk, fleksibilitet og geografisk bindingsgrad) i stedet for sektorbetegnelse
- at antagelsen om, at datacentre generelt ikke er geografisk bundne, udgår eller nuanceres, så den afspejler branchens faktiske forskellighed
- at det sikres, at alle sektorer med sammenlignelige kapacitetsbehov og netpåvirkning behandles ens i kategori 4

8.KLAGEADGANG OG RETSSIKKERHED VED AFSLAG PÅ NETTILSLUTNING

DDI noterer, at Forsyningstilsynet efter den foreslåede § 24, stk. 6, skal behandle klager over afslag på nettilslutning. Det fremgår imidlertid af bemærkningerne, at Forsyningstilsynets prøvelse ikke omfatter en selvstændig vurdering af, om kapaciteten kunne være disponeret mere hensigtsmæssigt, men alene om afgørelsen er truffet på et "oplyst og sagligt grundlag".

For en beslutning, der kan være afgørende for et projekts realisering og for investeringer for flere hundrede millioner kroner, er dette efter DDI's vurdering en forholdsvis begrænset prøvelsesstandard.

Lovforslaget indeholder desuden ingen lovfastsatte sagsbehandlingsfrister, hverken for de kollektive elforsyningsvirksomheders behandling af anmodninger og afslag eller for Forsyningstilsynets klagebehandling. Det skaber risiko for lange og uforudsigelige sagsbehandlingstider i en situation, hvor projekternes tidsplaner i forvejen er under pres.

Et afslag på nettilslutning bør være konkret begrundet, tidsmæssigt afgrænset og ledsaget af en vurdering af, hvornår og på hvilke vilkår tilslutning kan blive mulig. Afviste eller udskudte kapacitetsbehov bør fortsat indgå i den langsigtede netplanlægning, så et midlertidigt kapacitetsproblem ikke fører til en permanent udelukkelse fra markedet.

DDI anbefaler:

- at Forsyningstilsynets prøvelsesadgang tydeliggøres, herunder at kravene til dokumentation og saglighed i de kollektive elforsyningsvirksomheders afgørelser præciseres
- at der fastsættes lovfastsatte sagsbehandlingsfrister for både afgørelser om afslag og klagebehandling
- at det præciseres, om og hvordan afgørelser om disponering og prioritering af kapacitet kan indbringes for domstolene
- at afslag på nettilslutning alene kan meddeles på et dokumenteret og midlertidigt grundlag, og at det samtidig angives, hvilke netforstærkninger eller øvrige forhold der kan muliggøre senere tilslutning
- at udskudte eller afviste kapacitetsbehov fortsat indgår i den fremadrettede netplanlægning

9.BEKENDTGØRELSE BØR SENDES I HØRING, OG CENTRALE KRITERIER BØR FORANKRES I LOVGIVNINGEN

De centrale elementer i prioriteringsmodellen – herunder afgrænsningen af de fire kategorier, kriterierne for netvenlighed og reglerne for disponering af allerede tildelt kapacitet – fastlægges ikke i selve loven, men i kommende bekendtgørelser, der ikke foreligger i udkast i forbindelse med denne høring. Det betyder, at branchen og øvrige høringsparter reelt høres om en rammelovgivning, uden at kunne vurdere den praktiske og økonomiske betydning af de regler, der i sidste ende bliver afgørende for adgangen til nettilslutning.

Givet indgrebets betydning for eksisterende og fremtidige investeringer finder DDI, at de vigtigste kriterier – herunder som minimum kategoriernes overordnede afgrænsning og de bærende principper for netvenlighed – bør fremgå af selve loven, eller som minimum af udkast til bekendtgørelser, der sendes i høring sammen med eller kort efter lovforslaget og under alle omstændigheder inden lovens ikrafttræden.

DDI bemærker desuden, at høringsperioden for et lovforslag af denne rækkevidde har været forholdsvis kort og har ligget hen over sommerferieperioden, hvilket har vanskeliggjort en grundig teknisk gennemgang og inddragelse af medlemsvirksomhederne. DDI opfordrer til, at der i det videre lovarbejde og ved udmøntningen af bekendtgørelserne afsættes bedre tid til teknisk dialog med branchen.

DDI anbefaler:

- at udkast til centrale bekendtgørelser (kategorier, netvenlighed, afvisningskriterier) sendes i høring, inden loven træder i kraft
- at de bærende kriterier for kategorisering og netvenlighed forankres i selve loven eller i bekendtgørelser med klar hjemmel og retlig forudsigelighed, frem for alene administrativ praksis
- at der afsættes tilstrækkelig tid til teknisk dialog med branchen i det videre arbejde med bekendtgørelserne

DDI ser frem til den videre dialog om, hvordan prioriteringsmodellen kan udvikles, så den både understøtter en effektiv udnyttelse af elnettet og styrker Danmarks grønne omstilling, digitale udvikling og internationale konkurrenceevne. DDI bidrager gerne til det videre arbejde med både branchens erfaringer og konkrete løsningsforslag.

Med venlig hilsen,

Henrik Hansen
Direktør
Datacenter Industrien
hh@datacenterindustrien.dk
+ 45 40 13 44 74

Merima Dzanic
COO
Datacenter Industrien
merima@datacenterindustrien.dk
+45 20 15 50 21

BILAG A: SAMFUNDSKRITISKE FUNKTIONER I MODERNE CLOUD- OG DATACENTERINFRASTRUKTUR

Dette bilag uddyber DDI's bemærkninger om samfundskritiske funktioner og forklarer, hvorfor en statisk klassificering af moderne cloud- og datacenterinfrastruktur er vanskelig at administrere i praksis. De administrative udfordringer beskrevet i dette bilag vedrører særligt moderne cloud-infrastruktur.

1. Moderne cloud- og colocation datacentre understøtter forskellige forretningsmodeller

Datacentersektoren omfatter forskellige forretningsmodeller. Nogle operatører driver dedikerede datacentre eller colocation-faciliteter til bestemte kunder, mens moderne cloud-platforme fungerer som delt digital infrastruktur, hvor mange organisationer deler den samme fysiske infrastruktur. De udfordringer, der beskrives i dette bilag, vedrører særligt moderne cloud-infrastruktur. På den samme infrastruktur kan der samtidig behandles data og leveres digitale tjenester til blandt andet hospitaler, kommuner, politiet, finansielle institutioner, forsyningsselskaber, universiteter, private virksomheder samt cloud- og AI-tjenester. Samfundskritiske og øvrige tjenester drives derfor side om side på den samme fysiske infrastruktur.

2. Cloud-infrastruktur er dynamisk

Cloud-infrastruktur fungerer fundamentalt anderledes end traditionel IT. Applikationer, data og workloads er ikke permanent knyttet til bestemte servere eller racks, men flyttes løbende mellem servere og datacentre som led i den normale drift, f.eks. af hensyn til kapacitet, vedligeholdelse, sikkerhed, energieffektivitet og geografisk redundans. En statisk klassificering af enkelte servere eller racks vil derfor ofte ikke afspejle den faktiske anvendelse.

3. Samfundskritiske funktioner kan ikke afgrænses fysisk

Cloud-platforme understøtter samtidig en bred vifte af digitale tjenester. Samfundskritiske funktioner udgør derfor ofte kun én del af en samlet digital platform og kan sjældent identificeres som en særskilt fysisk del af et datacenter. For mange nye datacenterprojekter fastlægges de endelige kunder og workloads desuden først, når der er sikkerhed for nettilslutning og projektets realisering.

DDI vurderer derfor, at udfordringen ikke er, om samfundskritiske funktioner eksisterer, men hvordan de kan identificeres og dokumenteres på en måde, der kan administreres objektivt og ensartet i praksis. En prioriteringsmodel bør derfor bygge på objektive, teknologineutrale og dokumenterbare kriterier, som er robuste over tid.

Eksempel: Et moderne hospital

Et moderne hospital anvender både egne IT-systemer og cloud-tjenester. Patientjournaler kan være placeret lokalt, mens identitetsstyring, e-mail, samarbejdsplatforme, backup, analyseværktøjer og AI-løsninger leveres fra cloud-infrastruktur. Hospitalets digitale funktioner er dermed fordelt på tværs af flere platforme og datacentre og kan ikke afgrænses til én fysisk del af infrastrukturen.

BILAG B: DATACENTRES DOKUMENTEREDE BIDRAG TIL ENERGISYSTEMET

Dette bilag uddyber DDI's bemærkninger om datacentres dokumenterede bidrag til energisystemet. Datacentre er ikke alene store elforbrugere, men bidrager også til udbygningen af vedvarende energi, sektorkobling og øget fleksibilitet i energisystemet. Disse systembidrag bør indgå i den samlede vurdering af nye nettilslutninger.

1. Langsigtede investeringer i vedvarende energi gennem PPA'er

Langsigtede elköbsaftaler (Power Purchase Agreements – PPA'er) er et centralt finansieringsværktøj for udbygningen af vedvarende energi. Ved at indgå langsigtede aftaler med producenter af vedvarende energi skaber datacenter- og techsektoren et stabilt afsætningsgrundlag, som reducerer investeringsrisikoen og understøtter finansieringen af nye vind- og solprojekter.

Ifølge International Energy Agency's (IEA) rapport *Key Questions on Energy and AI* (2026) stod techsektoren for omkring 40% af alle virksomheders PPA-aftaler om vedvarende energi indgået i 2025. Sektoren er dermed en væsentlig drivkraft bag investeringer i ny vedvarende energikapacitet.

Ifølge Implements rapport *Digitaliseringens rygrad* (2025) har datacenteroperatører i Danmark siden 2019 gennem PPA'er bidraget til investeringer i mindst 560 MWp ny vedvarende energikapacitet. Til sammenligning udgjorde den samlede installerede datacenterkapacitet i Danmark ca. 335 MW i 2024. Rapporten vurderer samtidig, at PPA'erne er additionelle, idet de pågældende VE-projekter ikke ville være blevet realiseret uden de langsigtede elköbsaftaler.

Datacentersektoren bidrager dermed ikke alene med efterspørgsel efter elektricitet, men fungerer også som en langsigtet investor i ny vedvarende energiproduktion. Dette dokumenterede systembidrag bør indgå i vurderingen af nye nettilslutninger.

2. Datacentre bidrager til sektorkobling gennem udnyttelse af overskudsvarme

Datacentre kan bidrage til en mere effektiv udnyttelse af energisystemet ved at levere overskudsvarme til fjernvarmenettet.

Ifølge Implements rapport *Digitaliseringens rygrad* (2025) leverer datacentre allerede i dag omkring 0,2 TWh overskudsvarme årligt – svarende til varmekonsumet i ca. 15.000 danske husstande. Rapporten vurderer samtidig at datacentre på sigt kan bidrage med op mod 6 % af Danmarks samlede fjernvarmeproduktion, hvis de tekniske, geografiske og regulatoriske barrierer reduceres.

Denne vurdering understøttes af Dansk Fjernvarme i publikationen *Fjernvarme – energisystemets rygrad*, som fremhæver overskudsvarme fra datacentre som en vigtig fremtidig varmekilde i et elektrificeret og sektorkoblet energisystem.

En øget udnyttelse af overskudsvarme kan reducere behovet for ny varmeproduktionskapacitet, styrke fleksibiliteten i energisystemet og bidrage til den grønne omstilling af varmeforsyningen. Potentialet afhænger blandt andet af adgang til egnede fjernvarmenet, investeringer i varmepumper og varmelagring, datacentrenes gradvise udbygning samt hensigtsmæssige regulatoriske rammer.

Overskudsvarme kan desuden anvendes til industrielle processer, drivhuse og akvakultur og dermed bidrage yderligere til sektorkobling og en mere effektiv udnyttelse af energiresourcer.

3. Fleksibilitet og energilagring kan styrke elsystemet

Udviklingen af batterilagring, intelligent energistyring og fleksibelt elforbrug giver datacentre mulighed for i stigende grad at bidrage aktivt til elsystemet.

Ifølge IEA bliver batterilagring og efterspørgselsfleksibilitet centrale værktøjer til at integrere store elforbrugere som datacentre, reducere behovet for netudbygning, understøtte integrationen af vedvarende energi og styrke forsyningssikkerheden.

En analyse fra IEA 4E vurderer desuden, at datacentre kan levere markeds-, net- og systemfleksibilitet gennem blandt andet fleksibel workload-styring, batterier og anden understøttende infrastruktur, hvis de regulatoriske rammer understøtter dette.

Udviklingen peger dermed på at datacentre i stigende grad kan udvikle sig fra passive elforbrugere til aktive fleksibilitetsressourcer.

Konklusion

Bilaget viser, at moderne datacentre ikke alene er store elforbrugere, men også dokumenterede bidragsydere til udbygningen af vedvarende energi, sektorkobling og et mere fleksibelt energisystem. DDI vurderer derfor, at dokumenterede systembidrag bør indgå som et selvstændigt element i prioriteringen af nye nettilslutninger.